

Nr 85

Av herr **Johansson** i Öckerö **m. fl.**, om *vidgad rätt till tullrestitution för varvsindustrien.*

Förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution innehåller bestämmelser om restitution av tull för bl. a. materialier som användes till fartyg (varvsindustriestitution). Dessa bestämmelser är otvivelaktigt av stort värde för såväl varvsindustrien som sjöfartsnäringen här i landet. Förmånen av tullrestitution är emellertid underkastad en betydelsefull inskränkning, i det att restitution såvitt angår svenska fartyg medges endast då fråga är om fartyg med mer än 70 tons bruttodräktighet.

Flertalet fiskefartyg och även vissa lastfartyg faller under nämnda storleksgräns. Härigenom är såväl de mindre varven som fiskerinäringen och den mindre fraktfarten i stor utsträckning utestängda från möjligheten att erhålla tullrestitution. Detta innebär en uppenbar orättvisa mot de kategorier som ur många synpunkter får anses ha bäst behov av ifrågavarande förmån.

Tullavgiften kan i många fall innebära en mycket kännbar belastning. Mest betungande är i regel tullen på motorn, vilken kan uppgå till närmare 10 000 kronor. Det är därför beträffande dylika artiklar som behovet av ändrade författningsbestämmelser gör sig starkast gällande.

Med återopande av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i tullrestitutionsförordningen, att varvsindustriestitution får åtnjutas för materialier (i varje fall motorer) till fiske- eller lastfartyg, även om fartygets bruttodräktighet icke överstiger 70 ton.

Stockholm den 22 januari 1958

Olof Johansson

Carl E. Johansson

Ernst V. Staxäng

C. O. Carlsson